

بسم‌اله الرحمن الرحيم

آقای رئیس،

حضار محترم،

در آغاز، از این فرصت بهره می‌گیرم تا انتصاب جناب‌عالی را به ریاست این کنفرانس صمیمانه تبریک بگویم. به شما نسبت به پشتیبانی کامل هیأت خود جهت نیل به نتایج موفقیت‌آمیز این کنفرانس تحت هدایت جناب‌عالی اطمینان می‌دهم.

همچنین، به اتحادیه کومور، جمهوری جیبوتی، اتحاد جماهیر گویان و جمهوری وانواتو به عنوان کشورهای عضو جدید آژانس بین‌المللی انرژی اتمی خوشامد می‌گویم.

آقای رئیس،

ما به منظور توسعه استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای و نیز مقابله با چالش‌ها در این زمینه در یک کنفرانس سالانه مهم آژانس شرکت کرده‌ایم. همانطور که می‌دانیم، جمعیت جهان ظرف سی سال آینده دو میلیارد نفر افزایش خواهد یافت و به منظور تأمین تقاضای رو به رشد انرژی و مقابله با پیامدهای تغییرات اقلیمی، کشور من مانند برخی دیگر از کشورهای عضو آژانس، انرژی هسته‌ای را برای تحقق تقاضاهای فوق‌الذکر برگزیده است.

جمهوری اسلامی ایران با صرف سرمایه‌گذاری کلان در زمینه آموزش، علوم و تکنولوژی پیشرفت‌های شگرفی داشته است. در این راستا، کشور من مدت‌ها پیش یک برنامه هسته‌ای غیرنظامی را با همکاری آژانس آغاز کرده است. در نتیجه یک برنامه ملی جامع، کشور من به دستاوردهای بزرگی در کاربردهای هسته‌ای غیرنظامی گوناگون رسیده که هم‌اکنون در زمینه‌های پزشکی، کشاورزی و صنعت مورد استفاده قرار می‌گیرند. ایران آماده است دستاوردهای خود را با کشورهای عضو، به ویژه کشورهای در حال توسعه، طبق اساسنامه آژانس اشتراک بگذارد.

آقای رئیس،

در پیگیری خط‌مشی بلند مدت ایران، نیروگاه هسته‌ای بوشهر در سپتامبر ۲۰۱۱ با موفقیت به شبکه ملی متصل گردید و دو سال بعد، مدیریت این نیروگاه رسماً به ایران تحویل داده شد. این نیروگاه که تحت نظارت مسئولان نظام ایمنی ایران قرار دارد، اکنون بوسیله کارکنان ایرانی و با کمک متخصصین روسی بهره‌برداری

می‌شود. سال آینده، اپراتور ایرانی به تنهایی کنترل نیروگاه را در اختیار خواهد گرفت. نخستین تجدید سوخت راکتور در جولای ۲۰۱۴ با موفقیت انجام گرفت و از آن پس علیرغم تنگناهای تحمیلی بر کشور، این نیروگاه به طور پیوسته با ظرفیت کامل مورد بهره‌برداری قرار گرفته است و کلیهٔ جوانب ایمنی نیروگاه بوشهر با دقت و تحت نظارت نظام ایمنی هسته‌ای ایران رعایت گشته‌اند.

آقای رئیس،

ما از نقش آژانس در حوزه همکاری‌های فنی مطابق با ماده ۲ اساسنامه قدردانی می‌نماییم و در این رابطه نقش آژانس در ظرفیت‌افزایی کشورهای عضو از طریق همکاری فنی به ویژه ارتقاء و تسهیل همکاری‌های ملی، منطقه‌ای و بین‌منطقه‌ای را حیاتی می‌دانیم.

روشن است که برای اجرای موفق پروژه‌های همکاری فنی کشورهای عضو، به ویژه کشورهای در حال توسعه، لازم است از طریق امکانات فنی و کارشناسان واجد صلاحیت آژانس پشتیبانی گردند. از آژانس انتظار می‌رود تهیهٔ مواد و تجهیزات لازم توسط کشورهای عضو، به ویژه در زمینه ایمنی هسته‌ای را تسهیل نماید.

حاضر محترم،

آقای رئیس،

ما بر اهمیت توسعهٔ استانداردهای ایمنی و انتشار مجموعه‌های امنیت هسته‌ای در سال‌های اخیر تأکید می‌نماییم. در این رابطه، به دلیل نقش محوری این دو کمیته، کشورهای عضو می‌بایست به نحوی در این کمیته‌ها مشارکت داده شوند و از آژانس انتظار می‌رود تا مشارکت و شرکت گسترده‌تر کشورهای عضو در نشست‌های مربوط را تسهیل نماید. از آژانس انتظار داریم تا بدون تبعیض و با فرصت برابر، موجبات شرکت کارشناسان کلیهٔ کشورهای عضو در نشست‌های مربوط را فراهم سازد. مهم است تا آژانس فعالیت‌های لازم برای مشارکت بیشتر جهت ارتقای ایمنی، تبادل دانش، ظرفیت‌افزایی و بهبود همکاری میان کشورهای عضو را تسهیل کند.

قطعنامه‌های قبلی کنفرانس عمومی شامل GC(57)/RES/10 بر نیاز به مشارکت کلیه کشورهای عضو آژانس در هر ابتکار مرتبط با امنیت هسته‌ای به روشی فراگیر تأکید می‌نمایند. متأسفانه کشورهای میزبان همایش‌های امنیت هسته‌ای، با اتخاذ رویکردی گزینشی برخلاف قطعنامه‌های مذکور، این تعهد را رعایت نکرده‌اند. جمهوری اسلامی ایران ضمن اظهار نگرانی جدی از این بابت، انعکاس هیچ یک از اسناد یا نتایج این همایش‌ها را در نشست‌های آژانس به رسمیت نمی‌شناسد.

آقای رئیس،

جمهوری اسلامی ایران شدیداً اقدامات خرابکاری صنعتی علیه تأسیسات هسته‌ای که می‌تواند پیامدهای خطرناکی بر ایمنی تأسیسات هسته‌ای داشته و احتمالاً منجر به انتشار فرامرزی مواد پرتوزا گردد را محکوم می‌نماید. ما اخیراً نمایشگاهی از اقدامات و تلاش‌های ناکام خرابکاری، حملات سایبری و جاسوسی مکشوفه در صنایع هسته‌ای خود را در تهران برگزار نمودیم. جمهوری اسلامی ایران همچنین کلیه فعالیت‌های تروریستی شامل ترور وحشیانه دانشمندان هسته‌ای ایران را محکوم می‌کند. نفوذ خصمانه اخیر پهباد جاسوسی رژیم صهیونیستی به حریم هوایی تأسیسات هسته‌ای غیرنظامی نطنز در واقع نقض کامل حاکمیت ملی کشورم به شمار می‌رود. این امر تخلف از قوانین بین‌المللی بوده و لازم است به شدت محکوم گردد.

حضار محترم،

آقای رئیس،

در مفهوم سطح ملی (SLC)، در حالی که ایران از اجرای پادمان آژانس و فعالیت‌های راستی‌آزمایی آن حمایت می‌کند، از آژانس نیز انتظار دارد تضمین نماید حاکمیت ملی کشورهای عضو به خطر نمی‌افتد. در این خصوص، هیئت نمایندگی من اعتقاد دارد توسعه و اجرای SLC برای یک کشور می‌بایست صرفاً بر اساس موافقت آن کشور و نیز با مشورت نزدیک کشور عضو مربوط و لحاظ نمودن نظرات و ملاحظاتش باشد.

بر این باوریم که اگر در جریان توسعه یا اجرای SLC، اثبات شود که هرگونه تعهدات جدیدی برای کشورهای عضو دارای CSA اجرایی یا برای آژانس، فراتر از تعهدات موجود در موافقت‌نامه‌های مربوطه پادمان، و یا هرگونه تغییری در تفسیر حقوق و تعهدات موجود در موافقت‌نامه‌های مربوطه پادمان، یا هرگونه تغییری در تفسیر حقوق و تعهدات کنونی ببار می‌آید، این امر مساوی با یک موافقت‌نامه جدید بین آژانس و کشورهای عضو دارای CSA اجرایی به شمار می‌رود که باید مورد مذاکره و توافق قرار گرفته و سپس در معرض تصویب قوه مقننه هر کشور عضو بر طبق مراحل قانون‌گذاری مربوطه آن کشور واقع گردد. علاوه بر این، SLC نمی‌باید منجر به اجرای تبعیض‌آمیز فعالیت‌های آژانس در کشورهای عضو شود. این موضوع برجسته در SLC در واقع اطلاعات مرتبط با پادمان است. در این رابطه، استفاده از اطلاعات منابع آزاد در گذشته، به برخی نتیجه‌گیری‌ها بر مبنای اطلاعات گمراه کننده و غلط انجامیده است. همچنین بایستی تأکید نمود که با توجه به پرسش‌ها و نگرانی‌های برخی کشورهای عضو، به نظر می‌رسد که برای نیل به هرگونه نتیجه‌گیری در مورد این موضوع هنوز کارهای بیشتری باید صورت گیرد و بنابراین ما دبیرخانه را به ادامه مشورت‌هایش با کشورهای عضو جهت روشن‌سازی و رفع ابهامات و نگرانی‌های باقی‌مانده ترغیب می‌نماییم.

آقای رئیس،

بی‌تردید، وجود مستمر هزاران سلاح هسته‌ای خطر بزرگی برای بشر و بشریت محسوب می‌شوند. یک چارچوب زمانی روشن با یک تاریخ هدف برای اجرای کامل ماده ۶ NPT، مثلاً سال ۲۰۲۵ که بوسیله جنبش عدم تعهد در کنفرانس بازنگری NPT در سال ۲۰۱۰ پیشنهاد شد، یک نیاز عاجل است. در این رابطه، ما از آمریکا و دیگر کشورهای دارنده سلاح هسته‌ای می‌خواهیم فوراً اقدامات لازم برای حذف صریح و قطعی نقش سلاح‌های هسته‌ای در کلیه مفاهیم، دکترین‌ها و خط‌مشی‌های نظامی و امنیتی را اتخاذ و اجراء نمایند. جامعه بین‌المللی نمی‌تواند تا ابد منتظر بماند تا حذف کامل سلاح‌های هسته‌ای را ببیند.

آقای رئیس،

ایجاد «منطقه عاری از سلاح هسته‌ای» در خاورمیانه، یعنی ابتکار ایران در سال ۱۹۷۴ به عنوان گامی به سوی جهانی عاری از سلاح‌های هسته‌ای، به دلیل نپیوستن رژیم صهیونیستی اسرائیل به NPT، تاکنون محقق نگشته است. متأسفانه، کنفرانس ایجاد یک ناحیه عاری از سلاح هسته‌ای و تمامی دیگر سلاح‌های کشتار جمعی در خاورمیانه که قرار بود در سال ۲۰۱۲ برگزار شود، با وجود تصمیم متفق کنفرانس بازنگری NPT در سال ۲۰۱۰، هنوز بوسیله بانیان امر با نیت پلید رهایی رژیم اسرائیل از محکومیت بین‌المللی سازماندهی نشده است. این مسئله یقیناً به اعتبار NPT و همچنین فرایند بازنگری ۲۰۱۵ آسیب می‌زند.

برخلاف نگرانی‌های جهانی در خصوص توانایی‌های هسته‌ای رژیم صهیونیستی و درخواست‌های متعدد جامعه بین‌المللی که در قطعنامه کنفرانس بازنگری NPT در سال ۱۹۹۵، قطعنامه‌های مربوطه مجمع عمومی سازمان ملل، آژانس و سازمان همکاری کشورهای اسلامی نمود یافته است، این رژیم نه به پیمان NPT پیوسته است و نه مؤسسات هسته‌ای مخفی خود را تحت پادمان جامع آژانس قرار داده است.

آقای رئیس،

از زمان انتخاب آقای روحانی به ریاست جمهوری، سیاست خارجی ایران بر مبنای تعامل سازنده و احترام متقابل فرصت‌های تازه‌ای پدید آورده و دستاوردهای عمده‌ای را در زمانی نسبتاً کوتاه حاصل نموده است. همکاری کامل با آژانس که گاهی حتی فراتر از موافقت‌نامه پادمان و همراه با اجرای اقدامات داوطلبانه تحت «برنامه اقدام مشترک» و «چارچوب همکاری» بوده است، نشانگر حسن‌نیت و تلاش‌های واقعی ایران جهت روشن‌سازی برخی ابهامات ساختگی و مورد تردید درباره فعالیت‌های هسته‌ای ایران می‌باشد.

ایران با برداشتن چنین گام‌هایی از آژانس انتظار دارد تا به این گونه اقدامات داوطلبانه ارج نهاده و و حق اعمال بهره‌مندی کامل از انرژی هسته‌ای را تسهیل نماید. «برنامه اقدام مشترک» مورد توافق میان جمهوری اسلامی ایران و کشورهای E3/EU+3 در ژنو یک فرصت همکاری برای ایجاد دوباره اعتماد متقابل است. گزارش‌های مدیرکل در بسیاری موارد، از جمله گزارش اخیر اجرای پادمان (GOV/2014/43)، نشان داده‌اند فعالیت‌های هسته‌ای ایران که تحت پادمان همه جانبه آژانس قرار دارند، صلح‌آمیز مانده‌اند. ایران همچنین پیرو «چارچوب همکاری»، سه مجموعه از اقدامات عملی داوطلبانه را به طوری که در آخرین گزارش‌های مدیرکل بیان گشته‌اند (GOV/2014/43 & GOV/INF/2014/14)، به انجام رسانده است. کشور من به همکاری با آژانس برای اجرای تمام اقدامات توافق شده ادامه می‌دهد.

امروز پنجره‌ای از فرصت برای رسیدن به راه‌کار جامع گشوده شده است و در تعهد ما برای رسیدن به این هدف شک و تردیدی وجود ندارد. با این حال، اقداماتی مانند تحریم‌ها و استانداردهای دوگانه قطعاً به روند مذاکره آسیب زده و موجب سلب اعتماد می‌گردد. ما از همتایان خود انتظار داریم در این مذاکرات رویکردهای سازنده و واقع‌بینانه اتخاذ نمایند و کاملاً به حقوق غیرقابل سلب ایران در زمینه بهره‌مندی از انرژی صلح‌آمیز هسته‌ای و فعالیت‌های تحقیق و توسعه احترام بگذارند که امید است به بحرانی غیرضروری خاتمه دهد.

اصولاً موضع جمهوری اسلامی ایران درباره ممنوعیت سلاح‌های کشتار جمعی با صدور حکم شرعی یا فتوا توسط رهبر ایران حضرت آیت‌الله علی خامنه‌ای اظهار گردیده است. ایشان در سخنرانی شانزدهمین اجلاس کشورهای غیرمتعهد در تهران در ۳۰ آگوست ۲۰۱۲ یک بار دیگر بیان داشتند: "جمهوری اسلامی ایران استفاده از سلاح هسته‌ای و شیمیایی و نظایر آن را گناهی بزرگ و نابخشودنی می‌داند". ایشان افزودند "شعار ما «انرژی هسته‌ای برای همه، و سلاح هسته‌ای برای هیچکس» است".

آقای رئیس،

در انتها، مایلم دوباره تأکید نمایم جمهوری اسلامی ایران برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای خود را تحت نظارت پادمان آژانس ادامه می‌دهد و در این زمینه امیدواریم از طریق مذاکرات منطقی و حسن‌نیت تمام طرف‌ها، افق جدیدی از همکاری بیشتر پدیدار گردد.

مایلم بر اهمیت همکاری گسترده‌تر میان کشورهای عضو در زمینه‌های گوناگون به ویژه ایمنی هسته‌ای و همکاری فنی تأکید نمایم که نهایتاً می‌تواند در خدمت سعادت ملت‌های ما قرار گیرد.

با دیگر هیأت نمایندگی من پایانی پرنتیجه و موفقیت‌آمیز را برای این کنفرانس مهم آرزو می‌کند.

از توجه شما سپاسگزارم